

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

4. søndag i adventstiden, 21. desember 2014

Prekentekest: Luk 1,39–45

Lesetekst I: *Mika 5,1–4a*

Lesetekst II: *Fil 4,4–7*

Kvinnelig jule-jubel

Snakk om liv og jubel! Her bobler det over. Den spontane gleden er til å ta og føle på. Når to gravide kvinner møtes, er som regel samtaleemnet gitt. Elisabeth og Maria er ikke noe unntak. Glad stolthet, dirrende forventning – det er noe av stemningen.

Men hver av de to kvinnene opplevde en helt *spesiell* graviditet.

Den eldste av dem var blitt gravid i en uvanlig høy alder. Hun hadde kjent det som en skam å være barnløs (Luk 1,25). Men nå opplevde hun det samme som Abrahams kone, Sara. Hun ble gravid i høy alder.

Den yngste av dem var gravid uten å ha ligget med noen mann. Det er naturligvis et enda større under. Hun var jomfru, og var blitt gravid ved at Ånden, den høyestes kraft, overskygget henne (Luk 1,35). Da hun senere fødte, var det altså tale om en jomfrufødsel.

De to gravide kvinnene, Elisabeth og Maria, hadde en egen plass i Guds frelseshistorie. Gud utvalgte to kvinner uten posisjon – for å gjennomføre det største som har skjedd. De skulle føde de to viktigste personene i hele frelseshistorien.

De to guttene

For det *virkelig spesielle* i teksten vår er de to guttene i hvert sitt morsliv. Og av dem igjen, er den ene selve hovedpersonen. Den andre gir spontant uttrykk for jubel og glede når Maria, den unge nygravide mor, kommer med sin hilsen. Han jubler over hennes barn, hovedpersonen i hele Bibelen!

Han som jublet, var Johannes, den gutten som skulle være forløperen for Jesus. Hovedpersonen for jubelen er Jesus, ennå bitte liten i Marias morsliv. Elisabeth kaller Maria «min Herres mor». Hun betrakter altså Jesus som Herre. Hun gir Jesus, det bitte lille fosteret i Marias morsliv, en guddomstittel! Finnes det en mer paradoksal Kristusbekjennelse?

Jesu underlige unnfangelse og fødsel skjedde i pakt med profetiene. Han var Guds egen Sønn og Marias sønn i en og samme person (Jes 7,14; 9,6). Ikke rart at denne teksten er preget av en boblende glede. Samme gleden finnes når Maria fortsetter med sin lovsang i teksten like etterpå.

Store ord om Jesus

Da døperen ble stor, brukte *også han* store ord om Jesus. Hans respons i Elisabeths morsliv peker framover mot det han senere skulle komme til å si om Jesus. Også det var preget av respekt og fryd. Les Joh 1,18–20 og 3,29–30; det er de beste kommentarene til denne søndagsteksten! Johannes vitnet om Jesus som lyset fra himmelen, som den som er fra evighet, som den som skal dømme verden, som Guds sønn og Guds lam, som den som skal døpe med Den Hellige Ånd og ild (det er å føde mennesker på nytt). Ja, han sammenligner seg selv med brudgommens venn, en slags forlover, som fryder seg når bruden (menigheten) og brudgommen (Jesus) «gifter seg».

Reperer nå budskapet i teksten ved å lese rolig igjennom noen vers som er skrevet etter inspirasjon fra dette møtet mellom de to gravide kvinnene:

Elisabeths jubelsang

*Velsignet er du, Maria,
ja, la meg få rope det ut:
Velsignet blant alle kvinner
er du av den levende Gud.*

*Velsignet er barnet du bærer!
Kom, la oss nå juble i lag!
Guds løftesønn i ditt morsliv
er emnet for gleden i dag.*

*Jeg merker i dine øyne
en takk og en undring stor.
Nå synger jeg, fylt av Ånden:
Du bærer Guds sønn til vår jord.*

*Ja, salig er du, Maria,
som trodde Guds løftesord,
av nåde Guds tjenerinne,
Maria, min Herres mor!*

*Et budskap til alle slekter
lå gjemt i din hilsens lyd.
For barnet er synderes frelser,
og hjertene svarer med fryd.
(ES)*

Sangforslag:

-Her kommer Jesus dine små - Sangboken 635

-Det kimer nå til julefest - Sangboken 622

-Deilig er den himmel blå - Sangboken 618

Egil Sjaastad

Dosent, tidligere rektor, ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole, Oslo (NLM). Mangeårig redaktør av tidsskriftet Fast Grunn. Har skrevet flere bøker.

esjaastad@fjellhaug.no